

Nedalo se odpočívát, natož lenořit

(Vladimír Fiedler, Pířřany)

Kurzu hudební výchovy jsem se poprvé zúčastnil v roce 1983. Do Znojma jsem se vypravil na popud Pepy Říhy, u kterého jsem absolvoval pedagogickou praxi. Měl jsem to štěstí, že jsem se zde potkal, seznámil a skamarádil s lidmi, kteří v té době hýbali hudebněvýchovným děním naší země, a s mnoha lidmi, kteří se chtěli na novém proudu v hudební pedagogice podílet. Kolegové ze základek z celé republiky, šikovná děvčata z mateřských škol, výborní instrumentalisté z lidušek, ti všichni čerpali podněty, nápady a inspiraci vůbec nejen od lektorů (za všechny: Jurkovič, Jistel, Říha, Viskupová), ale i od sebe navzájem. To vše nejen při dopolední výuce a odpoledních aktivitách (sbor, orchestr), ale i v době volna. No, nedalo se odpočívát, natož lenořit. Bylo nutno poznat město a jeho nejbliřřší okolí a zdeřřší lid. Ten pro nás zastupoval vinař Honza Hřebeský a jeho rodina. Cestu z Nového Šaldorfu bychom uměli pěřky a potmě jeřřtě dnes. Doby to byly bohatýrské. Jsem rád, že z nich kromě několik fotek a vzpomínek zůstalo především krásné kamarádství a odhodlání dělat s dětmi hudební výchovu po muzikantsku. I proto jsme s Honzou Prchalem a Jirkou Holubcem v roce 1988 uspořádali hudební tábor (a pak jeřřtě osmnáctkrát). Věřím, že Letní školy hudební výchovy dávají jejich účastníkům stejnou „znojemskou“ sílu, energii a motivaci. Pořadatelům hudebních kurzů a škol se nedá nikdy dost poděkovat. Přeji do dalších let vytrvalost, chuť a odolnost!

Vláďa Fiedler
účastník kurzů Hv
ve Znojmě v létech 1983 - 1992